

Sygn. akt IX U 322/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. W. (E. W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie emerytury

na skutek odwołania E. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 8 stycznia 2018 r. nr (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 322/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.01.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu E. W. (W.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110 i art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%, a także nie był wyższy od przyjętego dotychczas wskaźnika.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury, po uprzednim odtworzeniu jego zarobków z okresu zatrudnienia od 01.01.1973r. do 31.12.1979r. w KWK (...) w R. – N..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia (...) jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 1/1985-12/1988. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 327,95% i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu (...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury w oparciu o art.110 i art.110a ustawy emerytalnej. Wraz z wnioskiem ubezpieczony przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z dnia 12.09.2017r. z KWK 'C.' za lata 1980-1993.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie. Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wyniósł 200,84%. Za okresy od 05.08.1966r. do 29.06.1967r., od 24.10.1967r. do 15.01.1970r., od 10.02.1970r. do 30.11.1970r. oraz od 01.12.1970r. do 31.12.1979r., wobec braku dokumentacji zarobkowej organ rentowy przyjął wynagrodzenia minimalne.

(dowód: akta rentowe).

Ubezpieczony był zatrudniony w KWK (...) w N. od 10.02.1970r. do 29.09.1993r. na stanowiskach: do 30.11.1970r. - górnik pz., do 31.12.1972r. - nadgórnika oddziału wydobywczego pz., do końca zatrudnienia - sztygara zmianowego oddziału przygotowawczego pz.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego).

W toku niniejszego postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych celem wyliczenia (odtworzenia) wysokości zarobków ubezpieczonego za okres jego zatrudnienia w KWK (...) od 01.01.1973r. do 31.12.1979r. na podstawie akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego, zachowanej dokumentacji płacowej, z uwzględnieniem zeznań ubezpieczonego, zeznań świadków (ale tylko w takim zakresie w jakim te zeznania znajdują odzwierciedlenie w zebranych w sprawie dokumentach), a także obowiązujących w tym czasie przepisów branżowych oraz obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wersji najkorzystniejszej dla ubezpieczonego z uwzględnieniem wymogów przewidzianych w art.110 i art.110a ustawy emerytalnej.

Maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj.z lat 1974 – 1993, z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego za sporne lata i po zweryfikowaniu zarobków za lata 1985 – 1993 w oparciu o kartoteko zarobkowe, wynosi 247,12%.

(dowód: opinia biegłego z zakresu emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr J. C. z dnia 08.10.2018r. (k.33-44) wraz z opiniami uzupełniającymi z dnia 08.03.2019r. (k.70-82) oraz z dnia 02.07.2019r. (k.110-113), kartoteko zarobkowe, zeznania świadków: B. C. – k.25v.a.s., H. R. – k.26 a.s., przesłuchanie ubezpieczonego k.26v.a.s.).

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, kompletny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2018r., poz. 1270 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

Jak stanowi art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury zarówno na podstawie art.110, jak i art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 247,12% jest niższy od wskaźnika poprzednio przyjętego do ustalenia emerytury, a wynoszącego 327,95%, a także jest niższy od wymaganego przepisami wskaźnika 250%.

Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń ubezpieczonego w kwestii dotyczącej niewliczenia do wynagrodzeń za sporne lata premii uznaniowych, a także dodatkowego wynagrodzenia z tytułu pracy zmianowej oraz pracy w niedziele, ponieważ z zachowanej dokumentacji nie wynika w jakiej wysokości premie te zostały wypłacone, i czy zostały oskładkowane. Nie da się również obecnie, po tak długim czasie i przy braku dokumentacji, odtworzyć przebiegu pracy ubezpieczonego w celu obliczenia dodatków zmianowych oraz dodatków za przepracowane niedziele.

Sąd w całości podzielił opinię biegłego jako rzetelną i przekonującą. W opiniach uzupełniających biegły szczegółowo ustosunkował się do zarzutów zgłaszanych zarówno przez ubezpieczonego jak i przez organ rentowy. Brak jest zatem podstaw do powoływania w sprawie kolejnego biegłego, co prowadziłoby jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania.

Podkreślić należy, że nie można wysokości zarobków, stanowiących podstawę do wyliczenia składek na ubezpieczenie społeczne ustalać w sposób hipotetyczny, oparty jedynie na domniemaniu. Przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są bowiem normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenie wysokości wynagrodzenia w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Przy obliczaniu wysokości podstawy emerytury, bierze się zatem pod uwagę dokładnie ustaloną wartość - wysokość uzyskiwanego w określonym czasie wynagrodzenia. Tym samym, w sprawie o ustalenie podstawy wymiaru składki, należy dokładnie określić wysokość wszystkich składników wynagrodzenia, które mają być uwzględnione – wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22.09.2015r. III AUa 370/14 (LEX nr 1927664).

Obliczenie wysokości wynagrodzenia musi być oparte na dokumentacji, z której wynikają określone kwoty wynagrodzenia. Kwestia pobieranego wynagrodzenia musi zostać zatem udowodniona w sposób bezwzględny. Tylko dokumentacja stanowi precyzyjny dowód w zakresie wysokości wynagrodzenia w postępowaniu sądowym. Na podstawie innych dowodów nie jest możliwe dokładne określenie kwoty wynagrodzenia, a co zatem idzie - ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury - wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31.03.2015r. III AUa 1807/14 (LEX nr 1814849).

Sąd Najwyższy w wyroku z 18 grudnia 1997r. (sygn. II UK 418/97, OSNP z 1998/22/661) stwierdził, że „w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych sąd nie jest obowiązany do poszukiwania dokumentów zatrudnieniowo-płacowych, o które nie zadbała osoba dochodząca świadczenia ubezpieczeniowego”. Ten kto się stara udokumentować wyższe świadczenie musi gromadzić dokumenty, wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej, żeby udowodnić wysokość podstawy wymiaru świadczenia (tak również Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z 14 czerwca 2018r. w sprawie IIIAUa 1903/17).

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia Sądu Rejonowego del. Renata Stańczak